

Publicerad 2018-01-31 12:50 av reminiscenser

Alice

jag är en vampyr
men dricker bara mitt eget blod
för där finns du
när jag gör misstaget att släppa ut det för att andarna tvingar mig så måste jag hitta ett sätt att få in dig i min kropp igen
så jag dricker mitt eget blod

så länge jag tar dig till mig så försvinner du inte
det är du som skriker åt mig när jag står vid rälsen att jag ska backa
det är du som får mig att inte svälja alla de där pillren förrän på morgonen
det är du som fått mig att överleva när jag själv inte ville
du är mitt hjärtas inre slag
du är jag

Alice, de säger att du inte finns, de värdsliga
men jag vet, jag hör dig viska om livet
livet som vi är påväg till
och en dag kommer vi att stå där i solen
skratta
säga
att det var värt det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren reminiscenser med Poeter.se id #102450 innehar upphovsrätten